

munale Folk, naar jeg taler med dem, vilde gøre de 2—3 sidste Folkeskoleklasser, om jeg saa maa sige, noget mere festlige for Børnene, vilde Adskillelsen mellem Mellem-skolen og Folkeskolen ikke, hverken i Børnenes Bevidsthed eller i Lærernes Bevidsthed, blive en Adskillelse mellem bevagede og ubegavede, men det vilde blive en Adskillelse mellem de læselystne og de mere praktisk anlagte, og hvis virkelig den Flugt fra Folkeskoleklasserne skulde eksistere, som det ærede Medlem Hr. Sundbo har omtalt, vilde den paa bedste Maade hemmes ved denne Udvidelse af de egentlige Folkeskoleklasser, og den vilde netop ogsaa hemmes, naar man i den øverste Klasse i Mellem-skolen og i Realklassen kræver en udstrakt Viden.

Jeg vender mig derefter til de Talere, der har behandlet Skoleforholdene i Sønderjylland og Forhold, der staar i Forbindelse dermed. Jeg konstaterer først med Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Schmidt ingen Klager har haft at fremføre over den tysksprogede Folkeskole i de sønderjydske Landsdele. Jeg siger ingeniunde dette overfor det ærede Medlem ud fra en triumferende Følelse, men ud fra den dybe Tilfredshed, jeg føler ved, at det aabne og imødekommende Forhold overfor Mindretallet paa dette Omraade er anerkendt af dets Repræsentant. Der skulde heller ikke synes at være mere at ønske paa dette Omraade, efter at Ministeriet, som det ogsaa er blevet omtalt med Anerkendelse af det ærede Medlem, har indrettet en supplerende Uddannelse i Tysk for Lærere i Mindretallets Skoler. Om Indretningen af den tyske Læreruddannelse i Jena har det ærede Medlem Hr. Holger Andersen udtalt sin Forundring, navnlig over, at en socialdemokratisk Minister har villet indrette den ved dette Universitet, der skal være en Højborg for Monarkisme og Reaktion, men som ogsaa i det mindste har een kommunistisk Professor. Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, at jeg selvfølgelig gerne havde sendt de unge Mindretalslærere ned til et socialdemokratisk Universitet, hvis jeg havde haft et saadant for Haanden, men mon jeg egentlig havde høstet nogen Tak derfor hos det ærede Medlem? En socialdemokratisk Minister maa tage Universiteterne, som de er, med Monarkisme og med Kommunisme, naar de blot i øvrigt byder det, der søges. Planen om at lægge Undervisningen af de tysksprogede Lærere til Jena har jeg udførligt motiveret overfor de 3 sønderjydske Skoledirektioner, og de har enstemmigt

givet mig deres Tilslutning, og jeg har tilige forelagt den for Finansudvalget, der ogsaa enstemmigt har givet mig Tilslutning. Naar derfor det ærede Medlem Hr. Holger Andersen taler om, at „vi andre“ ikke synes om det, saa kan det i alle Tilfælde ikke gælde det ærede Medlems Parti, for det har givet sin Tilslutning.

Men endskønt det ærede Medlem Hr. Schmidt har anerkendt Ministeriets Imødekommethed overfor den tyske Skole paa dette Omraade, har han dog ment at maatte stille endnu et Krav, nemlig at der skal aabnes en fuldstændig Vej for, at hele Læreruddannelsen kan søges paa tysk Grund. Men det ærede Medlem Hr. Schmidt maa dog selv tilføje, at der — i Henhold til Lov af 1. Maj 1923, § 17, sidste Stykke — ikke er spærret for saadanne Lærere. Jeg forstaar da ikke, at det ærede Medlem nu vil gøre sig Umage for paa ny at rejse en Sag derom. Det ærede Medlem ved jo, at Ministeriet tager Hensyn til Mindretallets Ønske om at faa en bestemt Lærer, men naturligvis maa Forudsætningen være, at Læreren ingen statsfjendtlig Agitation driver. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Holger Andersen Ret i, at Ansættelse af Lærere med tysk Uddannelse vil stride imod al gældende Lovgivning. Den kan i Virkeligheden i Henhold til den Lovbestemmelse, jeg lige har omtalt, tillades, men, vel at mærke, efter en efterfølgende Uddannelse i Dansk, og jeg føler ikke noget som helst Ønske om eller Anledning til at gaa videre paa dette Lovgivningsomraade. Jeg finder, at det tyske Mindretal fuldt ud kan erklære sig tilfredsstillet ved det, der er gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt ønskede ogsaa en tysk Gymnasieskole. Det er af Tyskernes Ordfører i Sønderborg blevet sagt mig, at man dernede kunde regne med 4 Elever om Aaret, og muligvis er der i de andre Byer et lignende Antal. Hvorledes skulde man kunne rejse Skoler paa en saa ringe Tilgang? Mindretallet har faaet tyske Mellem-skoler i Byerne, og en Gang maa jo den Ungdom, der vil studere for at blive her i Landet, gaa over til det danske Sprog, thi man kan dog umuligt forlange ogsaa et tysk Universitet. Jeg tror, jeg med fuld Føje kan hævde, at der er givet den Befolkning dernede, som ønsker deres Børn uddannet paa tysk Kulturgrundlag, naar der ikke ønskes noget derudover, alt hvad den kan ønske. Det er givet dem ved den Folkeskolelovgivning, vi har, og den er nu blevet suppleret med den tyske Læreruddannelse